

JUSTITSMINISTERIET

Folketinget
Retsudvalget
Christiansborg
1240 København K
DK Danmark

Dato: 4. september 2024
Kontor: Kontoret for Organiseret
Kriminalitet
Sagsbeh: Sebastian Stentoft
Sagsnr.: 2024-09828
Dok.: 3388059

Besvarelse af spørgsmål nr. 1292 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg

Hermed sendes besvarelse af spørgsmål nr. 1292 (Alm. del), som Folketingets Retsudvalg har stillet til justitsministeren den 2. august 2024. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Lorentzen Dehnhardt (SF)

Peter Hummelgaard

/

Niklas V. Johansen

Slotsholmsgade 10
1216 København K.

T +45 7226 8400

www.justitsministeriet.dk
jm@jm.dk

Spørgsmål nr. 1292 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg:

”Hvad kan ministeren fortælle om tendensen med, at danske kriminelle hyrer svenske unge til grov kriminalitet i Danmark? Og vil ministeren tilkendegive sit synspunkt i forhold til at straffe "bestilleren" af kriminelle aktiviteter lige så hårdt som den, der ender med at begå kriminaliteten?”

Svar:

Der henvises indledningsvis til Justitsministeriets samtidige besvarelse af spørgsmål nr. 1278 (Alm. del) fra Folketingets Retsudvalg.

Det følger af straffelovens almindelige regler om medvirken, at den for en lovovertrædelse givne straffebestemmelse omfatter alle, der ved tilskyndelse, råd eller dåd har medvirket til gerningen, jf. straffelovens § 23. Det indebærer, at personer – uagtet at de ikke selv har foretaget den fuldbyrde gerning – kan straffes, når de har medvirket til gerningen.

Det vil altid bero på en konkret vurdering af sagens omstændigheder, hvordan en straf konkret udmåles. Der vil kunne idømmes hårdere straffe til en person, der har medvirket, hvis den pågældendes handlinger vurderes at være de mest strafværdige. Ved fastsættelsen af straffen for den, der har bestilt, beordret eller på anden måde tilskyndet til en forbrydelse, vil bl.a. omfanget og karakteren af den pågældendes medvirkenshandling og forsæt indgå. Der kan i den forbindelse henvises til Højesterets dom af 28. februar 2007 i sag 351/2006 (trykt i Ugeskrift for Retsvæsen 2007, side 1340), hvor en tiltalt, der havde beordret, men ikke selv udført et drab (samt flere drabsforsøg), blev idømt fængsel på livstid, mens en anden tiltalt, der havde udført drabet og et drabsforsøg, blev idømt fængsel i 16 år.

Efter straffelovens § 81 a kan straffen for visse lovovertrædelser forhøjes med indtil det dobbelte, når disse har baggrund i eller er egnet til at fremkalde en konflikt mellem grupper af personer, hvor der som led i konflikten anvendes knive, blankvåben, skydevåben eller våben, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnet til at forvolde betydelig skade.

Det fremgår af forarbejderne til straffelovens § 81 a, at hvis en person med tilknytning til en af de stridende grupper får en udenforstående til som led i opgøret at begå en af de omfattede forbrydelser mod en person, der tilhører

en rivaliserende gruppe, vil bagmandens straf kunne forhøjes i medfør af straffelovens § 81 a, jf. straffelovens § 23. Det fremgår videre, at den udenforstående gerningsmands handling vil være omfattet af straffelovens § 81 a, hvis denne har haft forsæt til, at forbrydelsen har baggrund i bandeopgøret, jf. Folketingstidende 2013-14, tillæg A, L 112 som fremsat, side 66.

Efter straffelovens § 81 b kan straffen forhøjes med indtil det halve for straffelovsovertrædelser begået på et offentligt tilgængeligt sted ved brug af skydevåben eller andre våben, som på grund af deres særdeles farlige karakter er egnede til at forvolde betydelig skade, for så vidt forholdet ikke er omfattet af straffelovens § 81 a.